

kunne lade sig gøre, uden at Jordudstykningsen bliver fremmet meget stærkt, endskønt jeg i høj Grad paaskønner, at der i de sidst forløbne Aar er gjort overordentlig meget i saa Henseende — Tallet ved jeg ikke nøjagtig, men saa vidt jeg kan skønne, er der blevet oprettet ca. 1500 Brug i indeværende Finansaar i Henhold til saavel den gamle Husmandslov som Loven af 4. Oktober 1919, og det er omtrent 3 Gange saa mange, som man under normale Forhold kunde oprette efter den gamle Husmandslov. Naar Forholdet har forskudt sig saaledes, som sket er i de sidste Aar, fra Land til By, er Grunden dertil den, at man kun meget vanskeligt kunde komme i Gang ude paa Landet, saaledes som Konjunkturforholdene nu en Gang var. Dertil kommer, at man inde i Byerne havde — man kan kalde det Gullaschfabrikker, om man vil, man kan ogsaa kalde det midlertidig Fabrikation af Varer, der var stærkt efterspurgt under Krigen, og det bevirkede, at Tilstrømningen til Byerne blev stærkere end under normale Forhold. Men hvordan man end ser paa det Forhold, vil det sikkert være ganske nødvendigt, hvis vi vil betrygge vort Samfund, at gøre alt, hvad der kan gøres, for, at Landet kan vokse i samme Forhold som Byerne, kan optage hele sit eget Fødselsoverskud. Sker det ikke, vil i et saa udpræget Landbrugsland som Danmark over Halvdelen af Landets Befolkning være i Byerne, og dette vil i Virkeligheden betyde, at ogsaa den politiske Magt vil lægges over til Byerne, og Grundlaget for en rolig Udvikling i vort Folk vil være i høj Grad svækket. Hvad enten man altsaa ser paa Spørgsmaalet ud fra et Samfundshensyn eller nøjes med at overveje, hvordan man bedst kan skaffe Arbejde til de mange Mennesker, kommer man til det Resultat, at det er nødvendigt at oprette saa mange Jordbrug, at Landet vokser i samme Forhold som Byerne. Jeg vil antage, at der maa oprettes et Par Tusinde Brug om Aaret. Jeg vil i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem Hr. Hækkerup, at det var et mærkeligt Spørgsmaal at stille, om Venstre vilde være med til at arbejde herpaa, da jeg ikke kan se bedre, end at Venstre altid har været forrest i Arbejdet her, hviket sidste Vinters Arbejde i Virkeligheden er et talende Vidnesbyrd om.

Ved Siden af dette det største Spørgsmaal, vi har at beskæftige os med: at skaffe Beskæftigelse til Landets Befolkning, maa man imidlertid ogsaa se paa vor finan-

sielle Situation. Det er min Opfattelse, at ingen Sinde har en Regering eller en Rigsdag staaet overfor vanskeligere finansielle Spørgsmaal end dem, der foreligger i Øjeblikket, og jeg har undret mig noget over den Kritik, der i saa Henseende har været rejst dels af Socialdemokraterne og dels af det radikale Venstre imod det Finansstyre, som den nuværende Regering har udfoldet. Jeg har undret mig derover, fordi vi dog har Baggrunden for den Situation, hvori vi befinder os, i disse Partiers Regeringsperiode. Der har gentagne Gange været nævnt den store Kassebeholdning — det ærede Medlem Hr. Pinholt var ogsaa inde derpaa —, der blev overleveret den nuværende Regering. Jeg skal nu dvæle et Øjeblik ved den finansielle Situation, der forelaa, den Gang den radikale Regering afleverede. Det er jo rigtigt, at ifølge Statsregnskabet var Kassebeholdningen 352 Millioner dels i Penge, dels i Varer, og jeg skal gaa ud fra, at de Varer var saa gode som reelle Penge — jeg ved ikke, om der har været Tab paa nogen af dem —, men foreløbig skal jeg gaa ud fra, at de var saa gode som reelle Penge. Men naar jeg skal bedømme den foregaaende Regerings finansielle Politik og opgøre den nøgternt, er jeg berettiget til at fradrage den Kassebeholdning, som den overtog, den Gang den traadte til, og den var, som det tidligere er nævnt, paa noget over 30 Millioner. Naar jeg saa fradrager Beløbet for de vestindiske Øer, som hverken er kommet til ved Skatter eller ved Laan og i denne Forbindelse maa holdes udenfor, kommer jeg til det Resultat, at Kassebeholdningen er forøget — naar jeg regner lidt højt, men man maa aldrig regne for lavt, naar man regner overfor Modstanderen — med saadant noget som 200 Mill. Kr. i den radikale Regerings Periode. Men i samme Tidsrum har de forøget Gælden med 560 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at man har faaet et Underskud paa 360 Mill. Kr. i de 6 Aar, den radikale Regering styrede Landet, og af disse 360 Mill. Kr. falder 170 Mill. Kr. paa Driften. Det er dette Tal, jeg synes fortjener at kritiseres i høj Grad, thi det fremkom gennem en Periode, hvor Pengene strømmede rigeligt her til Landet, hvor Skatterne overhovedet ikke følte trykkende, hvilket Merindkomstskatten er et talende Vidnesbyrd om — der kunde indbetales Skattebeløb i Henhold til denne Lov i et enkelt Aar paa op mod 180 Mill. Kr. Alligevel fik man paa selve Driften et Underskud paa 170 Millioner,